

Länsstyrelsen
Västernorrland

Bevarandeplan Natura 2000 Bjursjöberget-Hålldammberget SE0710235

Foto: Jonas Salmonsson.

Namn:	Bjursjöberget-Hålldammberget
Områdeskod:	SE0710235
Områdestyp:	SCI 2023-01
Area:	83,9 hektar
Skyddsform:	Naturresevat
Kommun:	Sollefteå
Tillsynsmyndighet:	Länsstyrelsen Västernorrland
Ägarförhållanden:	Staten genom Naturvårdsverket
Uppdaterad:	2024-01
Diarienummer:	511-963-2024

Innehållsförteckning

Natura 2000	3
Bevarandeplan	3
Tillståndsplikt	3
Grunder för utpekande av Natura 2000-området	4
Ingående naturtyper i området Bjursjöberget-Hålldammberget	4
Bevarandesyfte	5
Bevarandemål	6
Bevarandemål för ingående naturtyper och arter.....	6
Områdesbeskrivning	7
Rödlistade arter.....	7
Ekologiska förutsättningar	9
För området i dess helhet.....	9
För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet	9
Hotbild	11
Hotbild mot ingående naturtyper	11
Bevarandeåtgärder	12
Områdesskydd	12
Skötsel och förvaltning.....	12
Bevarandestatus	13
Bevarandestatus för ingående naturtyper och arter.....	13
Uppföljning	14
Kartor och kartverktyg	15
Referenser och information	17
Bilaga – förklaringar av begrepp	18

Natura 2000

Natura 2000 heter det ekologiska nätverk av skyddsvärda områden som alla EU:s medlemsstater ska bidra till att skapa enligt EU:s två naturvårdsdirektiv, Art- och habitatdirektivet (Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter) och Fågeldirektivet (Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar). Syftet är att bidra till ett långsiktigt bevarande av den biologiska mångfalden inom gemenskapen. Genom att upprätta Natura 2000-områden bevaras värdefulla livsmiljöer och risken för utrotning av vilda växter och djur reduceras. Sverige har som medlem i EU åtagit sig att se till att utpekade naturtyper och arter enligt naturvårdsdirektiven har en gynnsam bevarandestatus, det vill säga, att de finns kvar i långsiktigt hållbar omfattning genom att vidta bevarandeåtgärder i form av skydd och skötsel. Genom 15–17 §§ Förordningen (1998:1252) om områdesskydd har EU-direktiven implementerats i svensk lagstiftning. Som en vägledning vid arbetet med att bevara naturvärden i Natura 2000-områden samt som ett stöd för verksamheter som bedrivs i anslutning till området ska det finnas bevarandeplaner för samtliga områden.

Bevarandeplan

Bevarandeplanen behandlar områdets utpekade naturtyper och arter som finns upptagna i art- och habitatdirektivet och fågeldirektivet. En viktig del är formuleringen av bevarandesyfte och bevarandemål för varje Natura 2000-område samt att planera och prioritera vilka bevarandeåtgärder som behövs utifrån i dagsläget kända förhållanden och hot. Bevarandesyftet utgår från 17§ Förordningen om områdesskydd som anger att länsstyrelserna ska upprätta beskrivningar av syftet samt de naturtyper och arter för vilka gynnsam bevarandestatus ska upprätthållas eller återställas. Bevarandeplanen är dels en informationskälla för berörda aktörer och allmänheten om området och dess ingående naturvärden, dels ett vägledande dokument för att underlätta bedömningar och prövningar som avses i 7 kap. 28a-29 §§ miljöbalken. För förklaringar av återkommande begrepp i bevarandeplanen, se [Bilaga](#).

Tillståndsplikt

För att naturvärden inte ska skadas krävs det särskilt tillstånd för verksamheter och åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön och bevarandevärden i ett Natura 2000-område. Detta regleras i 7 kap. 27–29 §§ miljöbalken och gäller även för verksamheter och åtgärder utanför ett Natura 2000-område om dessa anses kunna påverka naturmiljön och arter inom Natura 2000-området. För att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver verksamhetsutövaren samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Tillståndsprövningar ska utgå från hur verksamheten eller åtgärden påverkar områdets bevarandemål och möjligheten för området att uppnå bevarandesyftet. Eftersom området även är naturreservat kan det krävas en dispens från naturreservatets föreskrifter för åtgärder som ska genomföras inom naturreservatet. För mer information, läs på Länsstyrelsens hemsida eller kontakta en handläggare.

Grunder för utpekande av Natura 2000-området

Ingående naturtyper i området Bjursjöberget-Hålldammberget

Bjursjöberget-Hålldammberget är utpekad att ingå i Natura 2000-nätverket enligt art- och habitatdirektivet av att det inom området förekommer ingående naturtyper (tabell 1).

Tabell 1. Ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet.

Naturtyp	EU-Kod	Areal (hektar)	Andel (procent)
Taiga	9010*	75,0	89,4

* = Prioriterad naturtyp.

En karta över naturtypernas utbredning inom området finns att tillgå längst bak i dokumentet, se avsnitt Kartor och kartverktyg.

Bevarandesyfte

Natura 2000-området Bjursjöberget-Hålldammberget består av en brandpräglad barrnaturskog med bitvis stort inslag av lövträd. Det främsta bevarandesyftet är att säkerställa en gynnsam och hållbar bevarandestatus för områdets ingående naturtyper:

➤ 9010 Taiga

Bjursjöberget-Hålldammberget är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning och innefattar därmed en specifik skötselplan med skötselåtgärder och förvaltning som även främjar till att uppnå bevarandesyftet för området. Bevarandesyftet ska uppnås och bibehållas genom aktiv skötsel i form av naturvårdsbränningar i brandpräglade delar av området. Grandominerade bestånd ska skötas genom fri utveckling som följd av naturligt förekommande processer.

För mer information om skötsel av området, se avsnittet [Bevarandeåtgärder](#).

Bevarandemål

Övergripande bevarandemål för områdets ingående naturtyper och arter är följande:

- Arealen för respektive naturtyp ska bibehållas.
- Populationer för typiska arter för ingående naturtyper ska inte minska.
- Naturlig hydrologi och hydrokemi inom området ska råda.
- Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik ska råda.
- Brandprägelns ska upprätthållas i brandpräglade delar av området.

Bevarandemål för ingående naturtyper och arter

I tabell 2 finns en sammanställning för ingående naturtyper av de bevarandemål som anger det tillstånd som bör råda i det enskilda området för att optimera områdets bidrag till uppnåendet av gynnsam bevarandestatus på nationell, biogeografisk eller EU-nivå.

Tabell 2. Bevarandemål för områdets ingående naturtyper.

9010 Taiga
➤ Naturtypen bibehålls i minst 75,0 hektar. ➤ Andelen lövträd bör upprätthållas för att gynna naturvärden knutna till lövträd. Detta gäller för nordslutningen i öster där det förekommer ett större bestånd av asp, för vilket man kan påverka lövträdsandelen där genom naturvårdsbränning. ➤ Brandpräglade skogsbestånd ska ha fortsatt brandprägel för att bibehålla en brandkontinuitet och gynna naturvärden knutna till brand. ➤ Skoglig kontinuitet och naturlig dynamik ska råda. Det innebär att barrträd och lövträd självföryngras och att området är rikt på strukturer som gamla träd, döda stående och liggande träd i olika nedbrytningsstadier, av både barr- och lövträd. ➤ Typiska arter för naturtypen ska inte ha minskande populationer.

Områdesbeskrivning

Bjursjöberget-Hålldammet är ett närmare 84 hektar stort naturskogsområde beläget på östsluttningarna av Bjursjöberget och nordsluttningarna av Hålldammet ned mot Bjursjön. Området sträcker sig 230–410 meter över havet och terrängen är företrädesvis brant. Morän är den vanligaste jordarten men på nordsluttningen förekommer ett par mindre isälvsavlingar i form av åsar en bit upp i moränsluttningen. Marken domineras främst av frisk ristyp men i delar av området dominerar lågörtvegetation.

Skogarna består främst av brandpräglad flerskiktad barnaturskog. Trädslagsblandningen varierar från grandominerade bestånd till rena tallbestånd på höjderna. Delar av området hyser ett stort inslag av lövträd, i sluttningarna förekommer aspdominerade lövbrännor, samt sälg och björk förekommer spritt i området. Området har brunnit ett flertal gånger fram till slutet av 1800-talet och sviterna efter bränderna är påtagliga. Tydliga brandspår kan ses i området i form av kolad ved, brandstubbar och brandljud på både gamla tallar, torrakor, liksom på björkar.

Trots utebliven brand i modern tid är talldominansen fortfarande stark i området och på Hålldammet höjder dominerar tämligen urskogsartad tallskog, här finns fina äldre brandpräglade tallöverståndare, vissa uppemot 300–400 år gamla. På Bjursjöbergets nordsluttningar dominerar sen skogsbrand upphört, skiktad granskog med större inslag av lövträd, här finns bitvis rikliga förekomster av både äldre träd och död ved.

Området har sedan tidigare påverkats av dimensionsavverkningar. Spår av mänsklig påverkan i form av huggningar finns framför allt närmast bäcken, men i modern tid har få skogsbruksåtgärder vidtagits och skogen är tämligen naturskogsartad med gott om skogsbiologiskt viktiga strukturer i form av äldre träd och död ved.

Genom området löper en mindre, forsande skogsbäck, Långsjörännan, som omges av medelålders granskog med inslag av enstaka lövträd. Vid dimensionsavverkningarna nyttjades vattendraget till flottningen men då här anlades en flotträna för att forsla virket mellan Långsjön och Bjursjön rensades bäcken enbart lätt. Rester av rännan finns intill bäcken i form av lump och grova tallstockar med gott om vedlevande mossor. I syfte att återställa vattendraget till ett mer naturligt tillstånd samt underlätta för fiskvandring har restaureringar utförts och dammen som ligger vid Långsjöns utlopp, utanför området, rivits.

Rödlistade arter

I delar av området förekommer ett flertal rödlistade arter och arter som signalerar höga naturvärden men som inte är utpekade i art- och habitatdirektivet. I tabellen nedan visas en sammanfattning av noterade artförekomster inom området. Observera att sammanfattningen inte är heltäckande och komplett, då området är otillräckligt undersökt. Fler rödlistade arter förekommer sannolikt inom områdets gränser. Flera av dessa listade arter är också typiska arter för naturtypen Taiga (9010) och utgör en av bedömningsgrunderna för naturtypens bevarandestatus.

Rödlistekategorier definieras enligt SLU Artdatabankens rödlista år 2020: LC = Livskraftig, DD = Kunskapsbrist, NT = Nära hotad, VU = sårbar, EN = Starkt hotad, CR = Akut hotad, RE = Nationellt utdöd.

Tabell 3. Sammanfattning av rödlistade arter i området, ej med i art- och habitatdirektivet.

Art	Vetenskapligt namn	Rödlistekategori
Timmerskapania	Scapania apiculata	EN
Lappticka	Amylocystis lapponica	VU
Doftticka	Haploporus odoratus	VU
Liten hornflikmossa	Lophozia ascendens	VU
Vedsäckmossa	Calypogeia suecica	VU
Tajgataggsvamp	Phellodon secretus	VU
Blackticka	Steccherinum collabens	VU
Rynkskinn	Phlebia centrifuga	VU
Tallticka	Porodaedalea pini	NT
Ullticka	Phellinidium ferrugineofuscum	NT
Harticka	Pelloporus leporinus	NT
Rosenticka	Rhodofomes roseus	NT
Dvärgbägarlav	Cladonia parasitica	NT
Gränsticka	Phellopilus nigrolimitatus	NT
Stjärntagging	Asterodon ferruginosus	NT
Vedtrappmossa	Crossocalyx hellerianus	NT
Doftskinn	Cystostereum murrayi	NT
Lunglav	Lobaria pulmonaria	NT
Violmussling	Trichaptum laricinum	NT

Ekologiska förutsättningar

För området i dess helhet

Ett brandpräglat äldre barrnaturskogsområde med ett större inslag av lövträd samt förekomst av vattenmiljöer är en värdefull livsmiljö för många arter och har förutsättning att vara det så länge inte området påverkas av exploatering, såsom skogsbruk och att hydrologin inte påverkas i närområdet.

Vidare bidrar förvaltning- och skötselåtgärder som är specifikt framtagna för området till att skapa förutsättningar för gynnsam bevarandestatus av området. Den övergripande skötseln för Bjursjöberget-Hålldammet aktiv skötsel i form av naturvårdsbränningar i de brandpräglade delarna av området medan de mer grandominerade skogarna samt vattenmiljöerna sköts med fri utveckling efter naturligt förekommande processer.

Natura 2000-området Bjursjöberget-Hålldammet ingår i en större skoglig värdestrakt, Gränings-Vällingsjö. Värdestrakter är landskapsavsnitt som innehåller en större täthet av värdekärnor med höga naturvärden och som därmed skapar förutsättningar för konnektivitet mellan skyddsvärda naturområden i landskapet.

Avsnitten nedan beskriver områdets ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet och vilka ekologiska förutsättningar som är nödvändiga för en gynnsam bevarandestatus för varje enskild naturtyp. Avsnittet kan vara en vägledning vid arbetet med att bevara naturvärden i området.

För ingående naturtyper enligt art- och habitatdirektivet

9010 Taiga

Naturtypen innefattar naturliga, gamla, barrträdsdominerade skogar i norra och mellersta Sverige samt yngre successioner som utvecklats naturligt efter brand eller omfattande stormfällningar. Med naturliga gamla skogar menas skogar som bibehållit en stor del av den naturliga skogens artsammansättning, åldersvariation och ekologiska funktion. Dessa skogar kan ha en viss mänsklig påverkan genom exempelvis plockhuggning, men de har aldrig omfattats av större kalavverkningar. Naturtypen hyser mycket stor variation av arter allt från vanliga skogsarter till en rad hotade arter bland mossor, lavar, svampar och insekter (främst skalbaggar) med mera.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus:

- I områden med brandhistorik är vissa typer av strukturer exempelvis äldre träd, kolad ved och torrakor en förutsättning för många typiska arter, framför allt brandberoende och/eller brandgynnade insekter.
- Lövträd (speciellt gamla och/eller grova träd) exempelvis asp, björk och sälg är viktiga substrat och dessutom viktiga bohålsträd för fågelarter. Naturlig lövträdsföryngring och lövkontinuitet i skogsområden rika på lövträd är en förutsättning för naturvärden knutna till lövträd.

- Ingen påtaglig minskning av populationerna hos de typiska arterna i naturtypen. De typiska arterna är indikatorarter vars förekomst indikerar gynnsam bevarandestatus hos naturtypen genom att de reagerar relativt tidigt på någon av de hotfaktorer som är aktuella för naturtypen.
- Skoglig kontinuitet. En viktig förutsättning är en kontinuitet av trädbestånd där det har skapats en naturlig åldersdifferentiering och artsammansättning.
- Naturlig dynamik. Naturvärdena utvecklas i huvudsak genom naturlig dynamik, vilket omfattar störningar, till exempel stormfällningar, insekts- och svampangrepp, översvämningar och brand.
- Förekomst av substrat är en förutsättning för epifytiska lavar och svampar knutna till naturtypen, samt även för vedlevande insekter. Exempel på substrat är död ved: grenar, torrträd, lågor mm. i olika nedbrytningsstadier, gamla och grova träd med dithörande barkstruktur. Gamla träd och lång trädkontinuitet är även viktigt för marklevande mykorrhizasvampar.
- Ostörd hydrologi och hydrokemi i framför allt sumpskogsmiljöer, samt i angränsande myrmark.

Hotbild

Hotbilden är en utvärdering av de hot som finns mot de ingående naturtyperna, arterna och för Natura 2000-området som helhet. De allvarligaste hoten är sådana som förstör eller allvarligt skadar miljöer, funktioner och strukturer i området. Vid beskrivandet av hotbilden för ett område kan endast nu kända problem belysas. Det är viktigt att ha i åtanke att nya hot troligen kommer att identifieras i framtiden. De hot som är av global karaktär, till exempel klimatförändringar och atmosfäriskt spridna miljöbelastningar kan inte lösas genom områdets skötsel. I övervakningsarbetet är det viktigt att i mån av resurser redovisa hur de globala problemen utvecklas på såväl objekts- som länsnivå. Tyngdpunkten för hotbilden av varje enskilt Natura 2000-område ligger främst på lokala hot från landskaps- till artnivå.

Övergripande hotbilder för områdets ingående naturtyper är följande:

- Skogsbruksaktiviteter i eller i angränsning till området.
- Olika former av exploateringsverksamheter.
- Åtgärder som påverkar hydrologin och hydrokemin negativt i området.
- Förändringar av livsmiljöer för typiska arter som påverkar deras utbredning och förekomst, som exempelvis utebliven brand.

Bjursjöberget-Hålldammsberget är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning vilket innebär att det i reservatsbeslutet finns föreskrifter som hindrar verksamheter och åtgärder inom naturreservatet som kan skada naturmiljön.

Hotbild mot ingående naturtyper

Verksamheter och faktorer som kan tänkas påverka Natura 2000-områdets naturtyper negativt visas nedan i tabell 4.

Tabell 4. Verksamheter och faktorer som kan påverka Natura 2000-områdets naturtyper negativt.

9010 Taiga
➤ Utebliven brand i brandpräglade delar av området kan påverka naturtypen. ➤ Skogsbruk: avverkning, gallring eller röjning eller liknande exploatering i angränsande områden kan påverka området och lokalklimatet negativt. ➤ Produktionshöjande åtgärder i skogsbruket såsom gödsling, markberedning och dikning i angränsande områden. ➤ Plantering och förekomst av främmande trädslag i angränsande områden. ➤ Anläggande av skogsbilvägar som angränsar till området kan påverka lokalklimat och hydrologi negativt. ➤ Kraftigt bete av klövvilt.

Bevarandeåtgärder

Områdesskydd

Bjursjöberget-Hålldammet är skyddat som naturreservat enligt svensk lagstiftning och anses därför inneha det rättsliga skydd som kan tänkas behövas.

Skötsel och förvaltning

Området sköts i enlighet med den skötselplan som finns för naturreservatet. För att gynna naturvärden knutna till brand och bibehålla en brandkontinuitet i området bör naturvårdsbränningar utföras i de brandpräglade delarna av området. Det innebär förekomst av naturskogselement såsom skadade, döda och döende träd, kolad ved samt lågor i olika åldrar och nedbrytningsstadier. Efter branden uppkommer nya generationer av både tall och lövträd (så kallade lövbrännor) i det brända området. Träd som skadas i elden bildar kåda i syfte att läka stamskadan vilket gör veden svårnedbruten. På så vis kan tallar bli mycket gamla och sedan stå länge som torrakor. I möjligaste mån bör äldre, riktigt grova och redan brandljudda tallar skyddas från att dö i elden. Vissa torrakor och lågor bör skyddas från att förbrännas. Lövdominansen bör upprätthållas genom naturvårdsbränning varvid gamla aspar bör skyddas från att dö i branden. Om nödvändigt kan även enstaka äldre aspar friställas genom mindre huggningsingrepp/ringbarkning av gran.

Grandominerade skogspartier ska utvecklas fritt, vilket innebär fortsatt utveckling av viktiga strukturer såsom gamla, grova träd, död ved i form av stående och liggande träd i varierande successionsstadier, som är kännetecknande för ett naturligt fungerande och av människan i låg grad påverkat skogsekosystem. På motsvarande sätt ska områdets vattenmiljöer och våtmarker få utvecklas fritt och ostört utan reglering av de hydrologiska förhållandena. En sammanfattning av planerade skötselåtgärder visas i tabell 5.

Tabell 5. Sammanfattning av planerade skötselåtgärder.

Skötselåtgärd	Tidpunkt	Prioritet
Naturvårdsbränning	Vid behov, utvärdera löpande	1
Fri utveckling	Tills vidare	1

Bevarandestatus

Bevarandestatusen för området i sin helhet bedöms i dagsläget vara gynnsam då området är relativt opåverkat från modernt skogsbruk och en god hydrologisk regim råder.

Bevarandestatusen anses ha förutsättningar att kunna bibehållas då området även är skyddat som naturreservat vilket ger rättsligt skydd och försvårar exempelvis olika former av exploateringsverksamheter inom områdets gränser.

Observera att området är otillräckligt undersökt, varför bevarandestatusen med säkerhet inte kan fastställas.

Bevarandestatus för ingående naturtyper och arter

9010 Taiga

Naturtypen bedöms i dagsläget ha gynnsam bevarandestatus i området då skogarna är i ringa grad påverkade av modernt skogsbruk eller annan exploatering. I och med inrättandet av områdesskydd finns goda förutsättningar för skogsbestånden att få fortsätta utveckla skogsbiologisk viktiga naturvärden även långsiktigt. Områdets skötsel och förvaltning främjar till gynnsam bevarandestatus för både brandpräglade skogsbestånd och fuktigare granskogsbestånd.

Uppföljning

Uppföljning av naturtyper och arter sker enligt Naturvårdsverket riktlinjer för uppföljning av skyddade områden och är beskrivna i regionala uppföljningsplaner på Naturvårdsverkets hemsida. Områdesvis uppföljning kommer att ske inom ett enskilt Natura 2000-område ifall det finns faktorer som där behöver följas upp särskilt och som inte fångas upp av den regionala uppföljningsplanen. Utvärdering av gynnsam bevarandestatus för naturtyper och arter sker på biogeografisk nivå, för Västernorrlands län den boreala regionen.

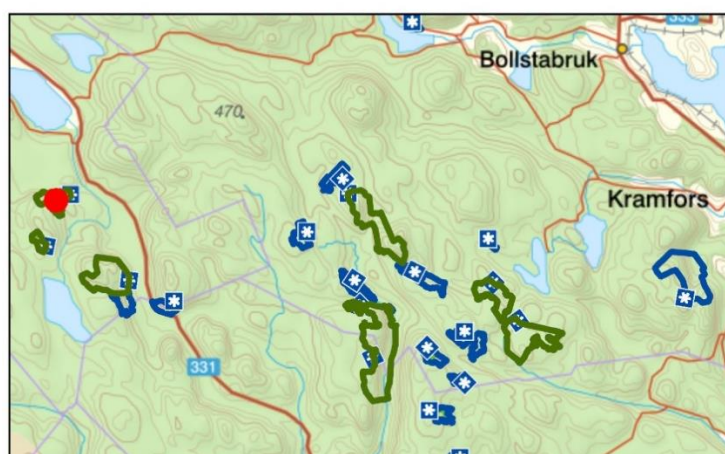
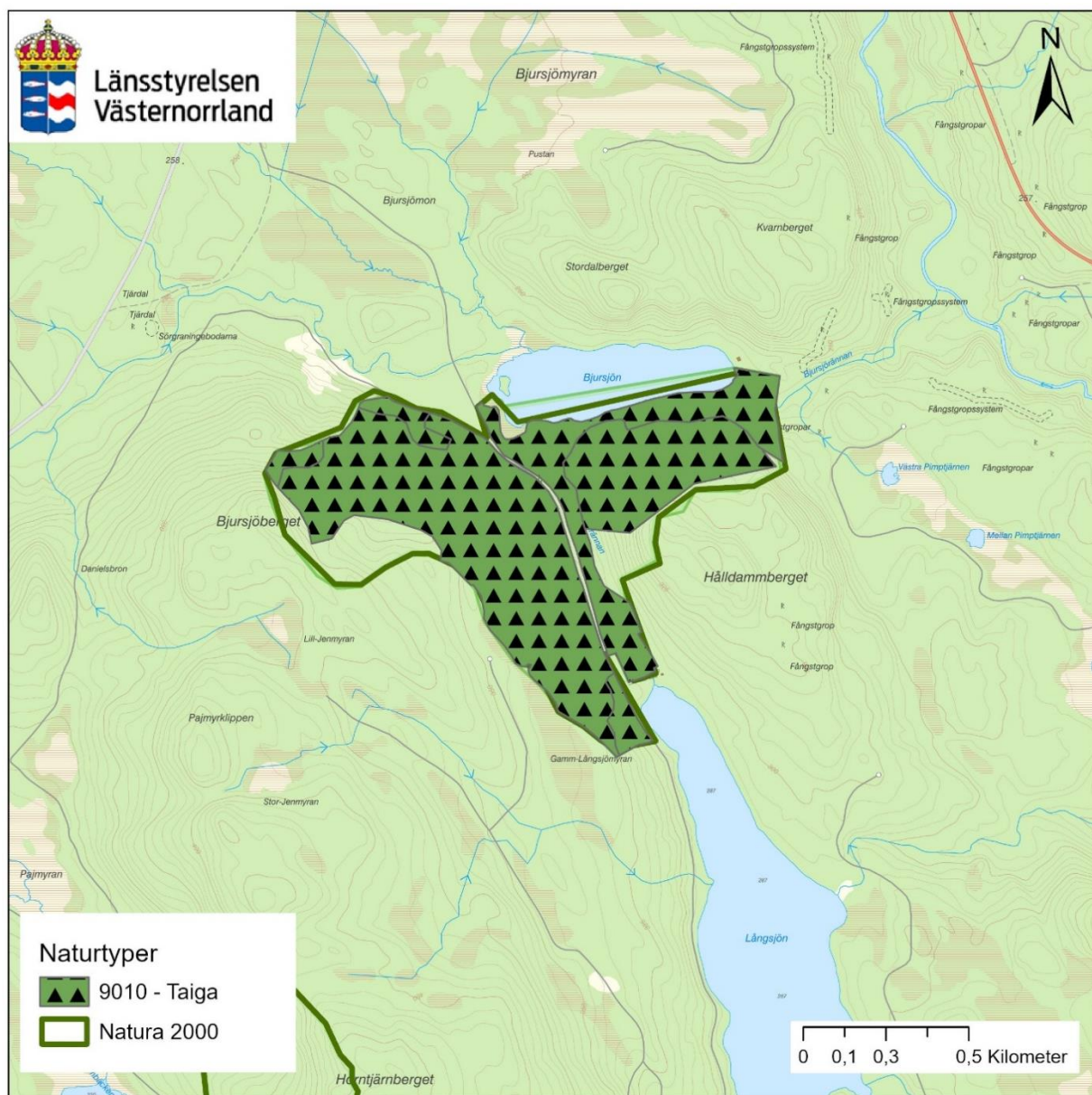
Kartor och kartverktyg

Nedan finns en naturtypskarta och en mindre översiktskarta som visar Natura 2000-områdets belägenhet. Naturtypskartan visar de ingående naturtypernas utbredning i området.

Resterande tomma arealer inom Natura 2000-områdets gränser uppfyller i dagsläget inte kriterierna för någon av de naturtyper som ingår i art- och habitatdirektivet.

Aktuell information om naturtypers utbredning och arter inom enskilda Natura 2000-områden går att hitta med hjälp av kartverktyget **Skyddad natur** som finns på Naturvårdsverkets hemsida. Observera att det är naturtypernas utbredning och förekomst i verkligheten som gäller vid en tillståndsprövning enligt miljöbalken. Det innebär att både rapporterad areal och det som framgår av naturanaturtypskartan (NNK) kan behöva säkerställas med ytterligare uppgifter, till exempel genom fältinventeringar.

Naturtypskarta och översiktskarta över Natura 2000-området Bjursjöberget-Hålldammsberget.

Referenser och information

Art-och habitatdirektivet. Rådets direktiv 92/43/EEG an den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, officiell svensk översättning, version 01.01.2007

Fågeldirektivet. Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar, officiell svensk översättning.

Förordning om områdesskydd enligt miljöbalken m. m. (SFS 1998:1252). Klimat- och näringslivsdepartementet. Förordning (1998:1252) om områdesskydd enligt miljöbalken m.m. | Sveriges riksdag (riksdagen.se)

Länsstyrelsen Västernorrland. (2020). Handlingsplan för grön infrastruktur i Västernorrland – kunskapsunderlag och åtgärder. Rapport 2020:04.

Länsstyrelsen Västernorrland. (2014). Bjursjöberget-Hålldammberget naturreservat, beslut och skötselplan. Västernorrland | Länsstyrelsen Västernorrland (lansstyrelsen.se)
Diarienummer: 511-1828-14

Miljöbalk (SFS 1998:808). Klimat- och näringslivsdepartementet. Miljöbalk (1998:808) | Sveriges riksdag (riksdagen.se)

Naturvårdsverket. (2017). Förutsättningar för provningar och tillsyn i Natura 2000-områden. Utgåva 1, 2017:1.

Naturvårdsverket. (2020). Sveriges arter och naturtyper i EU:s art- och habitatdirektiv – resultat från rapportering 2019 till EU av bevarandestatus 2013–2018.

SLU Artdatabanken. (2020). Rödlistade arter i Sverige 2020. SLU, Uppsala.

För mer information om Natura 2000:

Naturvårdsverkets hemsida: Naturvårdsverket (naturvardsverket.se)

Naturtypskarta kartverktyg: Skyddad natur (naturvardsverket.se)

För mer information eller vid frågor, besök Länsstyrelsen Västernorrlands hemsida eller kontakta en handläggare.

Bilaga - förklaringar av begrepp

Bevarandesyfte

Det överordnade bevarandesyftet för Natura 2000-nätverket är att bidra till ett långsiktigt bevarande av biologisk mångfald genom att bibehålla eller återskapa **gynnsam**

bevarandestatus för de naturtyper och arter som omfattas av EU:s art- och habitatdirektiv samt fågeldirektiv. För de enskilda Natura 2000-området är det överordnade syftet att bevara eller återställa **gynnsam bevarandestatus** för de ingående naturtyper och arter som utgjort grund för utpekandet av området.

Bevarandemål

Bevarandemålen som sätts för varje utpekad naturtyp och art beskriver vad bevarandesyftet innebär i praktiken. Bevarandemålen ska beskriva vad en gynnsam bevarandestatus innebär för varje naturtyp eller art. Bevarandemålen ska sättas utifrån aktuell bevarandestatus för varje naturtyp och art. Föreligger god bevarandestatus sätts bevarandemålen så att bevarandestatusen kan upprätthållas i området.

Bevarandestatus

Bevarandestatusen kan bedömas som gynnsam, otillfredsställande eller dålig.

Bevarandestatusen för en naturtyp eller art bestäms av de faktorer som negativt påverkar en naturtyp eller art på lång sikt. Med påverkan avses faktorer som långsiktigt kan förändra naturtypers utbredning, funktion, strukturer eller typiska arters förekomst i naturtypen. För arter avses faktorer som långsiktigt påverkar artens utbredning och storleken hos dess populationer. En gynnsam bevarandestatus för naturtyper innebär att dess utbredningsområde är stabila eller ökande, att dess nödvändiga strukturer och funktioner finns kvar på lång sikt och att dess typiska arter i naturtypen är gynnsam. En gynnsam bevarandestatus för arter innebär att det finns tillräckligt med areal med lämplig livsmiljö för att artens populationer ska bibehållas på lång sikt och att artens utbredning och dess populationer inte minskar och sannolikt inte kommer minska inom en överskådlig framtid.

EU-koder

Varje Natura 2000-område får en unik områdeskod, dessutom har samtliga arter och naturtyper som ingår i EU:s art- och habitatdirektiv samt fågeldirektiv en egen kod. Förteckning över koder för ingående naturtyper och arter finns på Naturvårdsverkets hemsida.

Typisk art

En typisk art i en naturtyp fungerar som en indikator, deras förekomst indikerar en gynnsam bevarandestatus hos naturtypen eftersom typiska arter reagerar relativt tidigt på förändringar i sitt habitat.